

КОНСПЕКТИ ЗА КРИСТАЛИЗИРАЩО ИЗУЧАВАНЕ ЕРЕМИЯ И ПЛАЧЪТ НА ЕРЕМИЯ

ГЛАВНИ ЗАЯВЛЕНИЯ

Йехова е милосърдният Бог. Понеже Еремия също бе милосърден,
той бе изцяло едно с Бога.

По този начин пророк Еремия, който бе един победител,
бе употребен от Бога, за да Го изразява, да говори за Него и да Го представя, дори в своя плач.

Книгата на пророк Еремия, която е книга, изпълнена с говорене относно греха на Израел
и относно Божия гняв, дисциплиниране и наказание,
разкрива, че в Своята икономика Бог възнамерява да бъде изворът,
източникът на живите води, за да раздава Себе Си в Своите избрани хора
за тяхно задоволение и наслаждение, с цел произвеждането
на църквата, Божията половинка, като Божието нарастване, Божието уголемяване,
за да бъде тя Божията пълнота за Божието изражение.

Бог е вечен и непроменим. Той не е подвластен на никакви промени,
свързани с различните обкръжаващи среди и обстоятелства.
Божият престол е престолът на Божието вечно и непроменимо управление.
В своите думи относно Божието вечно съществуване и управление,
Еремия излезе от собствените си човешки чувства,
докосна Божията личност и Божия престол и влезе в Божията божественост.

Бог, като наш Грънчар, ни е създал според всевластието Си да бъдем Негови съдове,
Негови вместилища, за да Го съдържаме в себе си съгласно Неговото предопределение.
Бог създаде човека с цел да го направи Свой съд,
Свое глинено вместилище, за да може човекът да съдържа Христос като живот и да бъде изпълнен
с Него за изграждането на Тялото Христово
като Божият велик корпоративен съд за Негово изражение.

В качеството Си на Пастир по Божието сърце, Христос,
великият Пастир на овцете, продължава пастируването Си,
като обединява апостолското служение
със собственото Си небесно служение за пастируване на Божието стадо.
Днес в Господното възстановяване ние трябва да осъзнаем, че пастируването,
изграждащо Тялото Христово, е взаимното пастируване.
Ние трябва да пастируваме един другото съгласно Бога,
посмайки една всесъдържаща, нежна грижа за стадото.

За да бъдем едно с Бога, имаме нужда от Христос
като Давидовият Отрасъл, Който да бъде наше изкупление и оправдание.
Това въвежда Триединния Бог в нас като наш живот,
като наш вътрешен закон на живота, като наша способност и като всичко за нас,
за Неговото раздаване в нашето съществуване, с цел извършването на Неговата икономика.
Това е новият завет, в който ние можем да познаваме Бога, да живеем Бога
и да станем като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството, за да
можем да се превърнем в Негово корпоративно изражение като Новият Ерусалим.

**Еремия – милосърдният пророк
на милосърдния Бог**

Пасажи от Писанията: Ер. 1:1, 4-8, 10, 18-19; 4:19; 9:1, 10; 13:17

- I. **Еремия се роди като свещеник, но бе призван от Бога да бъде пророк, не само за Израилевия народ, но и за всички народи. Следователно той бе един свещеник-пророк – Ер. 1:1, 4-8.**
- II. **Йехова постави Еремия над народите и над царствата, за да изкоренява и да разорява, да погубва и да събаря, да изгражда и да седи – 10-ти стих:**
  - A. Изкореняването, разоряването и погубването представляват събарянето, извършено от Йехова, а изграждането и саденето представляват издигането на Йехова.
  - B. Това съответства на двете значения на името Еремия – „Йехова издига“ и „Йехова събаря“.
- III. **Йехова постави Еремия като укрепен град, като железен стълб и като медни стени против цялата страна, против царете на Юда, против князете му, против свещениците му и против народа на тази страна. Те ще воюват против него, но няма да го надвият – стих. 18-19:**
  - A. На земята винаги бушува война между Бога и онези, които Му се противопоставят и воюват срещу Него – Еф. 6:12.
  - B. Бог не се намесва директно във войната – Той воюва чрез служителите Си, които Той Самият е изпратил – 1 Тим. 1:18; 6:12; 2 Тим. 4:7.
  - V. Бог изпрати войската Си – един младеж на име Еремия – за да воюва против онези, които Му се противопоставяха:
    1. Бог така въоръжи и екипира Еремия, че той стана като укрепен град, като железен стълб и като медни стени – Ер. 1:18.
    2. Хората, които воюваха против Еремия – против войската на Йехова, състояща се от един-единствен човек – всъщност воюваха против Йехова – стих 19а.
    3. Никой не можеше да победи Еремия, защото Йехова бе с него – стих 19б.
- IV. **Еремия бе един победил, който говореше за Бога – стих. 9-10; 2:1-2:**
  - A. В епохата на типологията, пророците бяха победителите. Всички истински пророци бяха победители.
  - B. Във време, в което по-голямата част от Божиите хора бяха отпаднали и се бяха покварили, бяха необходими неколцина, които да се издигнат като Божии победители, за да поддържат установеното от Бога свидетелство.
  - V. Пророците се грижеха първо за Божия оракул. Въз основа на този оракул те, до известна степен, упражняваха Божията власт. Това се вижда в случаите с цар Давид и пророк Натан – 2 Царе 7:1-17; 12:1-15.
  - Г. Победителите във 2-ра и 3-та глава на Откровение са изпълнението на типологията, свързана с пророците.
  - Д. Бидейки победител, Еремия бе едно живо антисвидетелство:
    1. Израилевите синове бяха отпаднали и се бяха покварили и затова Бог призова Еремия да бъде едно антисвидетелство – Ер. 27:1-15.
    2. Божиите хора не осъзнаваха, че бяха дълбоко изпаднали в грях пред Бога, и че Бог вече бе определил Вавилон като инструмент, с който да ги накаже и да направи така, че те да бъдат отведени като пленници във Вавилон – 15:12-14.
    3. Тъй като Израел бе изпаднал в едно толкова дълбоко помрачение и упойване, Еремия, който бе един победил, се превърна в антисвидетелство и започна да говори словото, което Йехова му бе дал, противопоставяйки се на лъжепророците – 27:16–28:17.
- V. **Особената характерна черта на книгата на пророк Еремия се заключава в Божието милосърдие и в Божията праведност – 9:10-11; 23:5-6; 33:16:**
  - A. Нашият Бог е един милосърден Бог, изпълнен със състрадание и съчувствие, но Той е свършено праведен – 9:10-11; 23:6.
  - B. Съгласно книгата на пророк Еремия, Божията любов се състои от Божията нежна грижа, състрадание и съчувствие. Дори когато Бог наказва Своя избран народ Израел, Той показва милост към тях – Плач. 3:22-23.

- В. Думите в Еремия 9:10-11 и 17-19 изразяват чувствата на Йехова спрямо страданието на Израел в резултат на Божието наказание:
  1. Въпреки че Йехова наказваше Израел, Той продължаваше да изпитва състрадание към тях.
  2. Думите *нас* и *ни* в 18-ти стих показват, че Йехова се бе присъединил към своя страдащ народ и бе станал едно с него в неговите страдания.
  3. Самият Йехова плачеше от състрадание към Своя народ.

VI. Книгата на пророк Еремия също така е една автобиография, в която Еремия ни разказва за своята собствена ситуация, за самия себе си и за чувствата си, разкривайки по този начин нежното си сърце:

- А. Бог е нежен, любящ, състрадателен и праведен. Плахият и свенлив младеж Еремия бе издигнат от Бога да бъде Негов говорител, за да говори за Него и да Го изразява – 3:6-11; 4:3-31; 32:26-27; 33:1-2.
- Б. Йехова е милосърдният Бог. Понеже Еремия също бе милосърден, той бе изцяло едно с Бога. По този начин пророк Еремия бе употребен от Бога, за да Го изразява, да говори за Него и да Го представя – 2:1-3:5; 4:19; 9:1, 10.
- В. Йехова дойде да накаже и поправи Своите лицемерни поклонници и Еремия реагира на Господната поправка. Реакцията на пророка бе много нежна, съчувствена и състрадателна – 8:18-19, 21-22; 9:1-2; 10:19-25.
- Г. Еремия плачеше за Бога. Неговият плач изразяваше Божия плач – 4:19; 9:1; 13:17:
  1. В своя плач Еремия представяше Бога – 9:10.
  2. Може да се каже, че Бог плачеше в плача на Еремия, защото в своя плач Еремия бе едно с Бога – 13:17.
- Д. Тъй като Еремия често плачеше, и дори ридаше, той е наречен плачещият пророк – Плач. 1:16; 2:11; 3:48:
  1. Въпреки че Бог бе наскърбен и наранен от Своя народ, Той трябваше да намери човек на земята, който да изпитва същите чувства.
  2. Когато Неговият Дух дойде на Еремия и вложи Неговите чувства в духа на Еремия, пророкът придоби способността да изразява тъжните чувства на Бога.
  3. Четейки книгата на пророк Еремия, ние усещаме, че макар той да плачеше, неговите чувства бяха дисциплинирани – 4:19; 9:1, 10; 13:17.
  4. Тъжните и ридаещи чувства на Еремия бяха дисциплинирани и ограничени. Поради това Бог можеше да дойде при него и да го употреби за изразяване на тъжните чувства, намиращи се в Неговото собствено сърце.

VII. За да може Бог напълно да се изразява чрез нас, ние трябва да имаме духовни чувства, трябва да бъдем милосърдни един към друг и трябва да можем да служим на Бога със сълзи – Як. 5:11; Изх. 34:6; Пс. 103:8:

- А. Духовният човек е изпълнен с чувства. Колкото по-духовни сме, толкова по-богати са нашите чувства – 1 Кор. 4:21; 2 Кор. 6:11; 7:3; 10:1; 12:15:
  1. Нуждаем се от Божията работа над нас, за да могат чувствата ни да станат фини и нежни.
  2. Всеки път, когато Бог работи над нас, когато ни наказва и се разправя с нас, нашите чувства стават по-фини и по-чувствителни. Това е най-дълбокият урок в разчупването на външния човек – 4:16.
- Б. В църковния живот трябва да сме милосърдни един към друг – Еф. 4:32:
  1. Не бива да съдим и да осъждаме другите вярващи, а трябва да сме благи и милосърдни към тях и да им прощаваме, също както и Бог в Христос е простил на нас – Лк. 6:37; Еф. 4:32.
  2. Колкото повече преживяваме Христос като наше жизнено снабдяване, толкова по-нежни стават нашите сърца. Когато сме милосърдни, ние прощаваме на другите.
- В. Апостол Павел служеше на Господа със сълзи и увещаваше светиите със сълзи – Деян. 20:19, 31; Фил. 3:18:
  1. Ако не знаем как да плачем и да леем сълзи, това означава, че не сме много духовни.
  2. Когато живеем в духа и използваме душата като орган, ще можем да служим на Господа и да увещаваме светиите със сълзи – Деян. 20:19, 31.

- Г. „С голяма скръб и сърдечна тъга“ Павел пишеше на коринтяните „с много сълзи“ – 2 Кор. 2:4:
1. Изражението на Павел бе нежно и изпълнено с интимната загриженост на служещия живот – 11:28; 12:15.
  2. В 7-ма глава на 2 Коринтяни Павел изразява своята дълбока, нежна и интимна загриженост спрямо коринтяните. Неговото слово е много трогателно – стих. 2-3.
  3. Понеже изражението на Павел бе нежно и изпълнено с интимна загриженост, то съдържаше сила и въздействие и бе способно да докосне вярващите дълбоко.
- Д. Когато в църковния живот преминаваме през долината на Бака (плач), Бог превръща тази долина в извор. Този извор е Духът – Пс. 84:6; Йн. 4:14; 7:38-39:
1. Колкото повече плачем по пътищата към Сион (Пс. 84:5), толкова повече получаваме Духа. Докато плачем, ние се изпълваме с Духа и Духът се превръща в наш извор.
  2. Сълзите, които проливаме, са наши, но тези сълзи се превръщат в извор, който от своя страна се превръща в пролетния дъжд – Духът като благословието – Зах. 10:1, Гал. 3:14, Еф. 1:3.